

28.8.2014

ועדה לפי סעיף 44 לפקודת הרופאים (נוסח חדש) התשל"ז-1976

לכבוד

שרת הבריאות

דין וחשבון לפי סעיף 44(ה) לפקודת הרופאים (נוסח חדש) התשל"ז-1976

בעניין:

ד"ר בועז לב, המשנה למנכ"ל, משרד הבריאות באמצעות ב"כ, עו"ד שני ארזי
מלשכת היועצת המשפטית, משרד התובע הראשי, משרד הבריאות ירושלים.

הקובל

נגד

ד"ר יוסף חורי [REDACTED] רופא מורשה, בעל רישיון מס' [REDACTED], ע"י
ב"כ עו"ד ראמי ג'ריס.

הנקבל

1. הקובלנה-

ביום 26.06.2013 הגיש ד"ר בועז לב המשנה למנכ"ל של משרד
הבריאות, קובלנה נגד הנקבל (להלן הקובלנה). אשר על פיה הנקבל גילה
התנהגות שאינה הולמת רופא מורשה כאמור בסעיף 41 (1) לפקודת
הרופאים (נוסח חדש), התשל"ז 1976 (להלן: "הפקודה"). בכך שהתנהג
בצורה אלימה כלפי עובד ציבור, והתנהגות פסולה במקום ציבורי.

2. הוועדה-

שרת הבריאות מינתה את הח"מ להיות וועדה שתדון בקובלנה (להלן: "הוועדה").

3. האירועים שברקע הקובלנה-

- א. בתאריך 18.09.2008 סמוך לשעה 8:15 בבית הספר "סנט ג'וזף" (להלן: "בית ספר") בנצרת, תקף הנקבל את מנהל בית הספר, [REDACTED], שהינו עובד ציבור באופן שהכה בו באמצעות ידיו בחזהו ולאחר מכן בעט בו ברגלו.
- ב. בהמשך לכך משהגיעו אנשים נוספים למקום השתולל הנקבל, החזיק בידיו כיסא וניסה לזרוק אותו על מנהל בית הספר, אך הדבר נמנע ממנו על ידי מורים בבית הספר.
- ג. בעקבות מעשיו המתוארים לעיל הוגש נגדו כתב אישום לבית המשפט השלום בנצרת בתיק פלילי מס' 1781-02-09, בעבירות לפי ס' 379 וס' 216(א) (1) (4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.
- ד. ביום 3.2.2011, הודה הנקבל בפני בית המשפט בכל העבירות שיוחסו לו בכתב האישום ונגזר עליו עונש של 180 של"צ, ללא הרשעה פלילית.

4. ההליר לפני הוועדה-

בדיון שקיימה הוועדה בקובלנה ביום 15.5.2014, הופיעו בפניה, בכ' הקובל עו"ד שני ארזי, הנקבל, ובכ' עו"ד ראמי ג'ריס.

בפתח הישיבה הודיעו הצדדים כי הגיעו להסדר טיעון לפיו הנקבל יודה בכתב הקובלנה, ואמצעי המשמעת, עליו יעטרו במשותף לפני הוועדה, יהיה נדיפה.

5. החלטה-

הוועדה הביאה לתשומת לב הצדדים כי אינה כפופה להסדר הטיעון שהוצע, וכי היא רשאית לקבל כל החלטה שתמצא לנכון. לאור הודאתו של הנקבל בכתב הקובלנה, הוועדה הרשיעה אותו בעובדות ובעבירות שיוחסו לו בכתב הקובלנה.

6. טיעוני הצדדים לעניין אמצעי המשמעת-

בכ' הקובל-

אומנם עבירות של אלימות נחשבות בעינינו כעבירות חמורות, למרות זאת אנו מבקשים נזיפה ולא התלייה, וזאת מאחר ובמקרה שלפנינו יש כמה נסיבות מיוחדות, ראשית חלוף הזמן, מדובר ב6 שנים שחלפו מאז האירוע. שנית, בית המשפט בגזר הדין נמנע מלהרשיע את הנקבל, בין היתר מתוך רצון שלא לפגוע בעתידו המקצועי של הנקבל ולמנוע מצב בו יישלל רישיונו. מדובר כנראה בסכסוך בין הנקבל לבין מנהל בית הספר. כמובן אין שום סכסוך שמצדיק אלימות ואנו רואים זאת בחומרה. השניים בינתיים קיימו סולחה באופן פומבי. זה היה אירוע אולי חמור אבל מצער שהנקבל שילם עליו מחירים קשים. חלוף הזמן הוא רב ואנחנו לא רואים כנכון לנקוט במלוא חומרת הדין. עם זאת כדי להעביר בכל זאת את המסר, אני מבקשת שזה יהיה נזיפה ולא התראה.

בכ' הקובל הגישה לבית הדין החלטות דומות, לדבריה: בעניין האח כבהא ודיע, בעניין האח עבד בן גמזואי. בכ' הקובל ציינה כי מדובר בעבירות של אלימות כלפי מטופלים, דבר שאינו מאפיין את המקרה שלפנינו.

בכ' הנקבל-

בכ' הנקבל מבקש מהוועדה לאמץ את הסדר הטיעון שאליו הגיעו הצדדים ולהסתפק באמצעי משמעת של נזיפה. הנקבל הודה בעובדות הקובלנה ובכך חסך זמן רב ויקר. מדובר בנקבל שהינו רופא, שהועמד לדין על מקרה שאירע בשנת 2008, מקרה מצער. בעקבות המקרה פוטר מעבודתו מבית החולים האנגלי שם עבד במחלקת דיאליזה ואורולוגיה. הוא היה שנתיים בבית ללא עבודה ואיבד את פרנסתו. במשך השנים הללו התגרש מאשתו. במהלך שנת 2010 חלתה גרושתו במחלת הסרטן דבר שאילץ אותו לחזור ולטפל בה. לפני שנתיים התחיל לעבוד במוקד רפואי בכפר יסיף רוב השעות הן במשמרות לילה. נערכה סולחה בין הצדדים והנקבל התנצל בפני מנהל בית הספר והביע

חרטה על מעשיו. לנקבל אין עבר פלילי וזו היא לא הרשעתו הראשונה. מדובר במעידה חד פעמית. כל עונש אחר עלול לגדוע את פרנסתו ואף את עתידו המקצועי. הנקבל הוא מפרנס יחיד. בנסיבות המקרה בית המשפט אף לא הרשיע את הנקבל.

דברי הנקבל-

הנקבל מצטער מאוד על האירוע ולדבריו נותרה בו צלקת קשה לכל החיים. הוא איבד את מקור פרנסתו בבית החולים שם אמור היה להתחיל את ההתמחות. היה זמן רב בלא עבודה ועתה מצא עבודה במוקד רפואי בתורניות לילה.

7. דיון והמלצה-

הנקבל הורשע בעבירה פלילית בכך שתקף מנהל בית ספר שהינו עובד ציבור באופן שהכה בו באמצעות ידיו בחזהו ולאחר מכן בעט בו ברגלו. כמו כן השתולל וניסה לזרוק כיסא על מנהל בית הספר. הנקבל הודה בבית משפט השלום בעבירות הפליליות שיוחסו לו שעניינן תקיפה סתם והתנהגות פסולה במקום ציבורי.

בהחלטת בית המשפט נאמר: "תצוין לחומרה מהות העבירות שעבר הנאשם בשים לב לטיבן, אופיין ונסיבות ביצוען. מעשים כגון דא יש בהם כדי לפגוע באנשי חינוך, העושים מלאכתם נאמנה, שעה שגילויי אלימות כלפי אנשי חינוך, כך לצערנו הפכו "מכת מדינה" במקומותינו.

הוועדה, לאחר עיון בכתב האישום ובהחלטה של בית המשפט השלום רואה בחומרה רבה את התנהגותו של הנקבל. עובדות האירוע כפי שתוארו בכתב האישום המתקן מצביעות על מעשה חמור של תקיפה גופנית אלימה בעובד ציבור, התנהגות המהווה סטייה חמורה מנורמות התנהגות המצופות מאדם "רגיל", קל וחומר מרופא האמון על התנהגות הומאנית ואנושית כלפי בן אנוש. התנהגותו של הנקבל מהווה פגיעה באמון הציבור בתדמיתו של הרופא הרואה בו אדם נורמטיבי ובעל ערכים נעלים.

לכיבודם של הסדרי טיעון:

הצדדים הגיעו ביניהם להסדר טיעון שרכיביו המוסכמים היו: הודאה ונזיפה. לעניין כיבודם של הסדרי טיעון, קיימת מגמה לתת להם תוקף וזאת ברוח פסיקתו של בהמ"ש העליון בעש"מ 4542/97 בעניין אליהו סבג שם נפסק:

"לעיתים קרובות יש עניין בעריכת הסדר טיעון, ולפיכך יש גם בדרך כלל עניין לציבור בקיום בסדר טיעון. לכן אין זה ראוי שבית הדין יסטה מהסדר טיעון אלא אם יש בכך טעם טוב לסטות מהסדר הטיעון, אם אמצעי המשמעת סוטים במידה משמעותית מן האמצעים הראויים בנסיבות המקרה, או הם בלתי סבירים באופן בולט, עד שהעניין הציבורי הדורש לסטות מן ההסדר גובר על העניין הציבורי בקיום הסדרי טיעון".

הוועדה רואה בחומרה יתרה את התקיפה שנעשתה במנהל בית הספר בתוך כותלי בית הספר. לצערנו תקיפת עובדי ציבור בתוכם עובדי ההוראה, רופאים אחים ואחיות, נעשית בדרך של שגרה ומהווה "מכת מדינה" ויש להתריע על כך ולנקוט בכלים משמעתיים מחמירים כלפי הפוגעים. לקולא, הוועדה התחשבה בכך שהנקבל לא הורשע בפלילים, בחלופ הזמן מקרות האירוע, חרטתו של הנקבל ומצבו הכלכלי.

הוועדה סבורה כי בנסיבות המקרה שלפנינו, הסדר הטיעון שהובא אינו מידתי ואינו הולם את חומרת המעשים המיוחסים לנקבל. אמצעי המשמעת של נזיפה הינו קל מדי, אינו הולם את נסיבות המקרה ואישיות העומד לדין.

לפיקר הוועדה ממליצה בפני כבוד השרה להתלות את רישיונו של הנקבל
לתקופה של 10 ימים.

יגאל חיות, ע"ד
נציג היועמ"ש לממשלה

ד"ר משה ליג'י, יו"ר
ד"ר ביאטריס עוזיאל, חברה